

N:o 43.

Ank. till Riksd. kansli den 20 mars 1893, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts särskilda proposition, angående ordnande af pensionsförhållandena vid intendenturcorpsen.

(1:a U. A.)

Uti en den 17 nästlidne februari till Riksdagen aflåten proposition (n:o 36) har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen medgifva, att fältintendenter, intendenter och förvaltare vid intendenturcorpsen måtte få förklaras berättigade att, under de vilkor i öfrigt, som för åtnjutande af fyllnadspension finnes stadgade uti kongl. cirkuläret den 22 juni 1877 angående ny pensionsreglering för armén, vid fyllda 60 lefnadsår erhålla dylik pension.

Såsom af det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden af nyssnämnda dag inhemtas, har departementschefen erinrat, hurusom, sedan Kongl. Maj:t med godkännande af 1892 års urtima riksdags i härordningsfrågan fattade beslut fastställt stat för den nyinrättade intendenturcorpsen, generalintendenten i skrifvelse den 14 sistlidne februari anhållit, att Kongl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder i syfte dels att embets- och tjänstemännen vid nämnda corps måtte vinna delaktighet i arméns pensionskassa samt arméns enke- och pupillkassa och dervid, hvad anginge tiden för pensions erhållande och skyldighet att med pension afgå, likställas, generalintendenten med embetsmän tillhörande generalitetet samt fältintendenterna, intendenterna, förvaltarne och förmännen med regementsintendenterna, och dels att löntagarne å intendenturcorpsens stat måtte, tills vidare och intill dess frågan om corpsens delaktighet i nämnda kassor kunde blifva i vederbörlig ordning afgjord, berättigas att för erhållande af eventuel pensionsrätt till desamma erlägga afgifter med enahanda belopp, som skulle påförts dem, derest de redan varit delegare i kassorna.

Departementschefen, som funnit generalintendentens framställning, för så vidt densamma afsåge delaktighet för de nämnda tjänstemännen i pensionskassorna, böra bero på arméns fullmäktiges afgörande, och som

jemväl ansett yrkandet, att löntagarne å intendenturcorpsens stat skulle berättigas att redan innan corpsen upptagits till delaktighet i kassorna få till dem erlägga afgifter, icke böra afgöras förr, än yttrande från direktionen för arméns pensionskassa inhemtats, har, i fråga om den rätt till fyllnadspension, som kunde för intendenturtjenstemän ifrågakomma, till en början erinrat, hurusom uti de år 1877 af Riksdagen antagna, sedermera af Kongl. Maj:t genom cirkuläret den 22 juni samma år till efterrättelse fastställda grunderna för arméns pensionering vore å ena sidan stadgadt, att de till armén hörande embets- och tjenstemän af militärläkare och civilstaterna, hvilka vore till pension ur arméns pensionskassa berättigade, jemväl egde, att vid afskedstagandet erhålla fyllnadspension, hvadan alltså eventuel rätt till dylik pension inträdde i och med detsamma vederbörande tjensteman vid armén vunnit delaktighet i pensionskassan; men att då å andra sidan såsom ytterligare vilkor för fyllnadspensions erhållande, enligt samma grunder, stadgades viss lefnadsålder, som bestämts olika för tjenstemän af olika grader och ej heller sammanföle med den lefnadsålder, som enligt reglementet för arméns pensionskassa vore för erhållande af pension från nämnda kassa fastställd, uppenbart vore, att då vid armén inrättades tjenstbefattning af annat slag eller annan benämning än de förut i pensionsgrunderna uppräknade, frågan om den ålder, innehafvare af dylik befattning borde hafva uppnått för att komma i åtnjutande af fyllnadspension, berodde på Riksdagens afgörande.

Enligt den för intendenturcorpsen fastställda nya stat skulle vid densamma finnas anstälde: 1 generalintendent, 4 fältintendenter af 1:sta klassen, 5 fältintendenter af 2:dra klassen, 30 intendenter af 1:sta klassen, 16 intendenter af 2:dra klassen, 8 intendenter af 3:dje klassen, 53 förvaltare och 36 förmän. Af dessa befattningar vore generalintendentens redan i pensionsgrunderna likställd med generalsbefattning, på grund hvaraf frågan om hans pensionering icke påkallade någon framställning till Riksdagen.

Beträffande vidare förmänsbefattningarne torde, i fråga om pensionering, på dem böra tillämpas de för manskap vid armén gällande bestämmelser och sålunda pension från arméns pensionskassa för dem icke kunna ifrågakomma.

Frågan om rätt till fyllnadspension för de återstående officers- eller underofficersrangklasserna tillhörande nya befattningarne vid intendenturcorpsen, eller fältintendenternas, intendenternas och förvaltarnes, gjorde deremot en framställning till Riksdagen af nöden.

Vidkommande dessa befattningars egenskaper att vara nya, har departementschefen erinrat, att den största gruppen deraf, intendenternas, vore afsedd att utbytas mot de nuvarande regementsintendentsbefattningarna,

hvilka, i mån af innehafvarnes afgang, skulle indragas, och att, beträffande pensioneringen af intendenterna, statens ställning så till vida blefve gynnsammare än förut, som dels de blifvande innehafvarne af dessa befattningar ej kunde komma i åtnjutande af ålderstillägg och således ej heller af den dermed förenade högre pension och dels dessa tjänstemäns aflöning, utaf hvilken pensionens storlek vore beroende, skulle utgå med tre olika belopp, deraf det högsta motsvarar det för närvarande till regementsintendenterna utgående.

Till generalintendentens hemställan, att fältintendenter, intendenter och förvaltare i fråga om rätt till erhållande af fyllnadspension måtte likställas med regementsintendenterna, så att pensionsrätten skulle inträda vid uppnådda 60 lefnadsår och skyldigheten att med pension afgå följaktligen vid 63 år, har departementschefen tillstyrkt bifall. Innehafvarne af dessa befattningar skulle derigenom, i fråga om pensionsåldern, komma i alldeles samma ställning som det stora flertalet civile tjänstemän vid armén, af hvilka endast krigsarkivarien och vaktmästarne vid militära embetsverk och staber måste för vinnande af fyllnadspension hafva uppnått 65 lefnadsår. Äfven statens berättigade intresse att ej i förtid betungas med tjänstemäns pensionering skulle, enligt departementschefens förmenande, genom ett sådant ordnande af frågan om pensionsåldern för de nya intendenturtjänstemännen, blifva väl tillgodosedt. I grad vore fältintendenterna likställda med öfverstelöjtnanter och majorer, intendenterna med kaptener och löjtnanter samt förvaltarne med fanjunkare; och då dessa militära tjänstemän för erhållande af fyllnadspension måste hafva uppnått 55 respektive 50 lefnadsår, skulle alltså rättigheten till pension för gradkamraterna inom den nya intendenturcorpsen inträda 5 respektive 10 år senare.

Utskottet, som emot hvad Kongl. Maj:t föreslagit icke haft något att erinra, får hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 20 mars 1893.

På utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservation

af herrar *L. Jönsson*, *P. Pehrson* i Törneryd, *N. Petersson* och *O. Andersson*.